

?L'oferta de Sant Jordi

Com cada diada de Sant Jordi, l'Alfred es vesteix amb les seves millors gales d'*intel·lectual responsable*: un vestit sobri amb corbata i la ploma estilogràfica ben visible a la butxaca del pit. «Avui tinc signatura de llibres a deu llibreries repartides per tot Catalunya... espero no trobar retencions». I quan es refereix a retencions, no només ho fa pensant en el trànsit de vehicles, sinó també en la munió de gent que col·lapsa els carrers i fa cua per una signatura com si es tractés de recollir el racionament en èpoques complicades. L'estrès que suposa Sant Jordi a tots els lectors que compren llibres i roses per quedar bé amb els nostres éssers estimats no té res a veure amb la pressió que viuen alguns escriptors. Segons l'Alfred, hi ha dos tipus d'autors: «els que generen cues, ja sigui perquè són una bona ploma o perquè són mediàtics i mediocres. I després ja venen els terrenals que, amb talent o sense, es poden deixar el bolígraf a casa perquè amb prou feines dedicaran llibres a la gent del seu entorn».

No volia pas refutar el seu discurs, especialment perquè l'Alfred ja es trobava assegut a la parada d'una llibreria manresana. Al seu costat dret, un escriptor *terrenal* animat per dos *domingueros*, i al costat esquerre, una escriptora mediàtica amb una cua sense fi. Davant de l'Alfred, no hi havia ni una ànima. L'escriptor *terrenal* també es va quedar sol, es mirà el rellotge i va esbufegar. Just en aquell moment va passar una senyora encuriosida per davant de l'Alfred i va preguntar: «són mostres gratuïtes?», mentre assenyalava la pila de llibres. Ell va negar amb el cap, amb un somriure d'orella a orella, que no va perdre en cap moment. Quin tros de professional, vaig pensar.

Després de 90 minuts, la propietària de la llibreria va donar les gràcies a l'Alfred, i també li va donar un exemplar dels dos llibres dels seus companys de signatures. Vaig anar a parlar amb la llibretera per intentar resoldre les incògnites que aquell personatge m'havia generat: «Els comerciants hem de diversificar l'oferta. I quan tenim un autor de renom firmant llibres, costa que s'animin a venir altres escriptors sense l'autoestima suficient per superar allò de "a veure qui la té més llarga". Per això, cada any inventem vàries sobrecobertes lamentables i les calcem a llibres que no es venen, i juntament amb persones com l'Alfred, que no han escrit res en sa vida, però

fan el fet, ja tenim l'attrezzo per incrementar la moral dels autors menys coneguts».